

C/2024/2915

6.5.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgia) w dniu 28 grudnia 2023 r. – Minister van Financiën tegen DRINKS 52 BVBA, NZ

(Sprawa C-800/23, DRINKS 52)

(C/2024/2915)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżeni: DRINKS 52 BVBA, NZ

Uczestnik postępowania: Minister van Financiën

Przy udziale: Openbaar Ministerie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 42 unijnego kodeksu celnego można interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu jak to zawarte w art. 220 AWDA (⁽¹⁾), art. 221 §1 AWDA, art. 1382 i 1383 Burgerlijk Wetboek (kodeksu cywilnego), a także art. 44 i 50 Strafwetboek (kodeksu karnego), zgodnie z którymi zasądzenia zapłaty równowartości wyrobów akcyzowych w razie niemożności okazania skonfiskowanych wyrobów nie należy – w świetle ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej, o których mowa w art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) – kwalifikować jako sankcji o charakterze karnym, czy też przynajmniej jako sankcji, lecz jako cywilnoprawny skutek wyroku skazującego wydanego w postępowaniu karnym?
- 2) Czy art. 42 unijnego kodeksu celnego można interpretować w ten sposób, że – w świetle ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej, o których mowa w art. 6 ust. 3 TUE, a w szczególności w świetle wymogu proporcjonalności, który ujęto również w art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – nie stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu jak to zawarte w art. 220 AWDA, art. 221 §1 AWDA, art. 1382 i 1383 Burgerlijk Wetboek, art. 44 i 50 Strafwetboek, zgodnie z którymi zasądzenie zapłaty równowartości wyrobów akcyzowych w razie niemożności okazania skonfiskowanych wyrobów może podlegać kumulacji z zasądzeniem zapłaty grzywny nałożonej w postępowaniu karnym, którą to grzywnę oblicza się przy wykorzystaniu mnożnika zobowiązań podatkowych, od których się uchylono?
- 3) Czy art. 42 unijnego kodeksu celnego można interpretować w ten sposób, że – w świetle ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej, o których mowa w art. 6 ust. 3 TUE, a w szczególności w świetle wymogu proporcjonalności, który ujęto również w art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – nie stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu jak to zawarte w art. 220 AWDA, art. 221 §1 AWDA, art. 1382 i 1383 Burgerlijk Wetboek, art. 44 i 50 Strafwetboek, zgodnie z którymi zasądzenie zapłaty równowartości wyrobów akcyzowych w razie niemożności okazania skonfiskowanych wyrobów nie wiąże się z przyznaniem sądowi krajowemu kompetencji do obniżenia [kwoty do zapłaty] po uwzględnieniu konkretnych okoliczności sprawy, a w szczególności sytuacji finansowej oskarżonego?

(¹) Algemene wet inzake douane en accijnzen (ogólnej ustawy o cłach i akcyzach).